

Усі мої однолітки пам'ятають, де вони були та що робили, коли вперше почули про змагання. Я сидів у своєму сховку та переглядав мультфільми, коли відео перервала екстрена новина: минулої ночі помер Джеймс Галлідей.

Певна річ, я знав хто такий Галлідей. Всі знали. Він був дизайнером відеоігор, відповідальним за створення ОАЗи, величезної багатокористувацької онлайн-гри. Поступово вона переросла в глобальну мережу віртуальної реальності, якою більшість людства тепер користується щодня. Безпрецедентний успіх ОАЗи перетворив Галлідея на одного з найбагатших людей світу.

Спершу я не міг зрозуміти, чому ЗМІ здійняли такий галас навколо смерті мільярдера. Зрештою, жителі Землі мають інші проблеми. Енергетична криза. Катастрофічні зміни клімату. Всесвітній голод, бідність та хвороби. Півдюжини війн. Ви знаєте: «коти живуть із псами... масова істерія!» Зазвичай, новини не переривають ваш інтерактивний ситком чи мильну оперу, якщо не сталось чогось справді важливого. Як от появи нового смертельного вірусу чи зникнення чергового великого міста під грибоподібною хмарою. Чогось грандіозного. Попри шалену популярність Галлідея, його смерті повинні були приділити коротке повідомлення у вечірньому випуску, щоб широкі маси могли заздрісно похитати головами, коли ведучий озвучить, яка непристойно велика сума грошей перейде спадкоємцям багатія.

Але у тому-то й справа. Джеймс Галлідей не мав спадкоємців.

Помер самотником у віці шістдесяти семи років, не маючи живих родичів, та, на думку багатьох, не маючи жодного друга. Останні п'ятнадцять років життя він провів у самоізоляції, впродовж якої — якщо вірити чуткам — цілковито втратив розум.

Отже, справді приголомшливі новини того січневого ранку, новини, які змусили всіх від Торонто до Токію поперхнутися сніданком, стосувались останньої волі та заповіту Галлідея, та долі його величезного статку.

Галлідей підготував коротке відеозвернення та залишив вказівки оприлюднити його в світових медіа одразу по його смерті. Він також подбав, щоб кожнісінький користувач ОАЗи отримав копію цього відео електронною поштою того ж ранку. Я досі пам'ятаю, як почув знайомий звук сповіщення вхідного листа, всього за кілька секунд після того, як уперше побачив той випуск новин.

Його відеозвернення насправді було ретельно продуманою короткометражкою під назвою «Запрошення Анорака». Галлідей, відомий ексцентрик, був цілковито одержимий вісімдесятими, десятиліттям, протягом якого він був підлітком. «Запрошення Анорака» було переповнене прихованими відсилками на поп-культуру вісімдесятих, майже всі з яких я не зрозумів під час першого перегляду.

Відеоролик тривав трохи більше п'яти хвилин, але за наступні дні та тижні його досліджуватимуть найскрупульозніше в історії, за кількістю присвяченого йому покадрового аналізу він перевершить навіть фільм Зарпрудера. Усе моє покоління знатиме напам'ять кожну секунду повідомлення Галлідея.

«Запрошення Анорака» розпочинається звуками труб з початку старої пісні «Dead Man's Party».

Перші кілька секунд пісня звучить при темному екрані, поки до труб не долучається гітара, і саме тоді з'являється Галлідей. Але він не той шістдесятисемирічний літній чоловік, змучений часом та хворобою. Він виглядає точнісінько як на обкладинці журналу «Тайм» у 2014 році — високий, худий, здоровий сорокалітній чоловік, з неслухняним волоссям та фірмовими роговими окулярами. І одягнений він у те саме, що й на обкладинці «Тайм»: зношені джинси та вінтажна футболка з принтом «Космічних загарбників».

Галлідей на шкільних танцях, що проводяться у великому спортзалі. Його оточують підлітки, чий одяг, зачіски та манера танцю вказують на період кінця вісімдесятих⁷. Галлідей теж танцює — чого ніхто не бачив, аби він робив у реальному житті. Маніакально вищирившись, він закручується у швидких рухах, розмахуючи руками та головою у такт пісні, бездоганно повторюючи кілька знакових рухів вісімдесятих. Але Галлідей не має партнера. Він, як співається у пісні, танцює сам із собою.

У нижньому лівому кутку екрана ненадовго з'являється кілька рядків тексту, перелічуючи назву гурту й пісні, студію звукозапису та рік випуску, так, ніби це старий кліп в ефірі MTV: Oingo Boingo, «Dead Man's Party», MCA Records, 1985.

⁷ Детальний аналіз цієї сцени показує, що всі підлітки позаду Галлідея насправді є масовкою з різних молодіжних фільмів Джона Г'юза, вирізані в цифровий спосіб і вставлені у відео — (тут і далі прим. авт., окрім спеціально позначених)

Коли починаються слова, Галлідей, все ще пританцювуючи, починає ворухити губами в такт: «Є прикид, та нікуди податись, гуляю з мертвим за плечем. Не тікай, це лише я...»

Він різко перестає танцювати і рвучким рухом правою рукою глушить музику. Тієї ж миті усі танцівники та спортзал позаду нього зникають, а сцена навколо раптово міняється.

Тепер Галлідей стоїть у похоронному залі, поблизу відкритої труни*. Другий, набагато старший Галлідей, лежить усередині, його тіло змарніле та виснажене раком. Блискучі четвертаки прикривають кожну з повік**.

Молодший Галлідей дивиться на труп старшого себе з удаваним сумом, а тоді повертається до присутніх на похороні***. Галлідей клацає пальцями і в його правиці з'являється сувій. Він з розмахом розгортає його, той котиться по підлозі та губиться між рядами. Він ламає четверту стіну, звертаючись до глядача, та починає читати:

— Я, Джеймс Донован Галлідей, перебуваючи при здоровому розумі та ясній пам'яті, цим заявляю та оголошую цей документ своєю останньою волею та заповітом, тим самим скасовуючи всі та будь-які мої попередні заповіді...

Він продовжує читати, дедалі швидше, проганяючи ще кілька пунктів юридичною мовою, поки його мова стає

* Місцевість насправді є сценою з фільму «Смертельний потяг» (англ. Heathers, прим. ред.) 1989 року. Схоже, Галлідей відтворив похоронний зал у цифровому форматі та вставив туди себе.

** Дослідження у високій роздільній здатності виявило, що обидва четвертаки викарбувані в 1984 році.

*** Усі присутні насправді актори та масовка з тієї самої сцени похоронів у фільмі «Смертельний потяг». У натовпі чітко видно Вайнону Райдер і Християна Слейтера, які сидять позаду.